



רע"פ 3574/14 - סולימאן אבו אעמר נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 3574/14 - א'

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקש: סולימאן אבו אעמר

נ ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת נ' אהד) ב-עפ"ת 37840-11-13 מתאריך 4.5.2014; בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר

בשם המבקש: עו"ד אמון עזיז

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת נ' אהד) ב-עפ"ת 37840-11-13, מתאריך 4.5.2014, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח-תקווה (כב' השופטת מ' כהן) ב-נ"ב 438-08-11 (הכרעת דין מתאריך 6.6.2013; גזר דין מתאריך 13.11.2013).

להלן אביא הנתונים הנדרשים להכרעה.



2. המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של: נהיגה בזמן פסילה (עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, התשכ"א-1951 (להלן: פקודת התעבורה)), נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף (עבירה לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה), נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת-תוקף (עבירה לפי סעיף 2א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970), שימוש במכשיר טלפון בזמן נהיגה (עבירה לפי סעיף 28(ב)(1)א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה)), אי ציות לתמרור ב(2) (עבירה לפי תקנה 22א) לתקנות התעבורה, נהיגה בקלות ראש (עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה), ואי מסירת פרטים (לפי תקנה 145א) לתקנות התעבורה).

3. לאחר שמיעת טיעונים לעונש הושתו על המבקש העונשים הבאים: 8 חודשי מאסר בפועל, פסילה מלקבל, או להחזיק רישיון נהיגה למשך 10 שנים (וזאת לנוכח הרשעות קודמות בעבירה של נהיגה בזמן פסילה), מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים (כשהתנאי הוא שהמבקש לא יעבור בתוך 3 שנים עבירה של נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף למעלה משנה). כן הפעיל בית משפט השלום לתעבורה הנכבד עונש מאסר על תנאי שהושת על המבקש בתיק קודם, לתקופה של 3 חודשים, שירוצו בחופף לעונש המאסר הנ"ל.

4. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד הנכבד, הן כנגד הכרעת הדין המרשיעה והן כנגד גזר הדין - נדחה, על שני חלקיו.

מכאן הבקשה למתן רשות ערעור שלפני, ולצידה גם בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל.

5. המבקש מלין על כך שטענת "אליבי" שהוא העלה כבר בחקירתו - לא נבדקה על ידי המשטרה, וגורס כי לנוכח טענת ה"אליבי" האמורה, התעורר, בנסיבות, ספק סביר בדבר אשמתו, אשר די היה בו כדי להביא לזיכויו. כן מלין המבקש על חומרת העונש שנגזר עליו.

6. לאחר עיון בבקשה למתן רשות ערעור ובחומר שצורף אליה, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

7. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינם של הצדדים הישירים להליך (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 4515/07 אבו שוב נ' מדינת ישראל (17.10.2007)), או במקרים שבהם מתגלה אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות דין (עיינו: רע"פ 222/13 חיחאשווילי נ' מדינת ישראל (2.5.2013)).

8. הבקשה שלפני איננה עומדת באמות המידה הנ"ל. טענותיו של המבקש הן טענות "ערעוריות", המתמקדות בענייני הפרטני. השגותיו מופנות, בעיקרן, כנגד ממצאיו העובדתיים של בית המשפט לתעבורה הנכבד. לטענתו, ביחס לסוגיית זהותו של הנוהג ברכב, העדיפה הערכאה הדיונית את גרסאותיהם של העדים מטעם התביעה, על פני גרסתו של המבקש וטענת ה"אליבי" שהעלה בגדרה, תוך שהוא נמנע מזימונם של עדים רלבנטיים.

בממצאים מסוג זה אין ערכאת הערעור נוטה להתערב - לא כל שכן "בערעור שני".



יתרה מכך - לא נראה כי בעניין זה נגרם למבקש עיוות דין, כמשמעו בפסיקה. הכרעתו של בית המשפט לתעבורה הנכבד מנומקת כדבעי. בית המשפט המחוזי הנכבד נדרש, אף הוא, להשגותיו של המבקש, דן בהן לגופן - ודחה אותן. בתוך-כך, ציין בית המשפט המחוזי הנכבד בפסק דינו, בין היתר, כי: "אי בדיקת האליבי [על ידי המשטרה - ח"מ] במקרה זה איננה מהותית, כאשר על פי הדוחות קיים זיהוי ודאי. יכול היה המערער לתקן [את] "אי בדיקת האליבי" אילו היה מביא העדים הרלבנטיים לבית המשפט, אך [הוא] לא עשה כן... דווקא העדויות הסותרות בין המערער לאחיו והעדר הבאת העדים הרלבנטיים, מלמדים כי אין ליתן אמון בגרסת המערער כלל ועיקר". דברים אלה נראים נכונים בנסיבות.

הנה כי כן לא קמה עילה להתערבותו של בית משפט זה בהכרעת הדין בעניינו של המבקש על דרך של "ערעור שני".

9. אף בהשגותיו של המבקש לעניין העונש שהושת עליו לא מצאתי ממש. בהקשר אחרון זה יצוין גם כי למבקש עבר תעבורתי מכביד והרשעות קודמות, המעידות על מסוכנות.

10. נוכח כל האמור - הבקשה למתן רשות ערעור נדחית, ועימה נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל.

המבקש יתייצב, איפוא, לתחילת ריצוי עונש המאסר שהושת עליו, בתאריך 1.6.2014, כפי שהורה בית המשפט המחוזי הנכבד.

ניתנה היום, כ"ח באייר התשע"ד (28.5.2014).

ש ו פ ט